

Sygn. akt: X U 447/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Wróbel
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	Sylwia Krenczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 roku w Katowicach

odwołania **I. B. (I. B.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 6 lutego 2015 roku

znak: I - (...)

w sprawie **I. B. (I. B.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do renty

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2017 roku

SSO Magdalena Wróbel

Przewodniczący

Sygn. akt X U 447/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonej I. B. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska uznała, że nie jest ona niezdolna do pracy.

W odwołaniu ubezpieczona domagała się zmiany zaskarżonej decyzji podnosząc, że dokonano błędnych ustaleń dotyczących stanu jej zdrowia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona I. B. od dnia 12 maja 2007r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która przysługiwała do dnia 31 grudnia 2014r.

Dnia 21.11.2014r. w/w przedłożyła zaświadczenie o stanie zdrowia celem ustalenia uprawnień do renty na kolejny okres,

W wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego dn.22.01.2015r. Komisja lekarska ZUS uznała, że badana nie jest częściowo niezdolna do pracy.

W celu oceny stanu zdrowia ubezpieczonej sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego neurologa dr J. N..

Biegła rozpoznała u odwołującej się stan po dwukrotnej discektomii na wysokości L5/S1 (2004r., 2007r.) z utrzymującym się zespołem bólowym kręgosłupa lędźwiowego z ograniczeniem jego funkcji ruchowej.

Okresowo występujący zespół bólowy, korzeniowy szyjny na tle zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego bez istotnego ograniczenia jego funkcji ruchowej, stan po urazie stawu kolanowego prawego z obrzękiem pourazowym rzepki, neuropatię nerwu łokciowego prawego.

W opinii biegłej ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy z powodu ogólnego stanu zdrowia. W porównaniu z badaniem w dniu 8.12.2012r. nie stwierdziła żadnej poprawy w stanie zdrowia. Badana była dwukrotnie operowana z powodu wypadnięcia jądra miazdzystego L5/S1 w roku 2004 i 2007. Wobec pranku poprawy po wykonanych zabiegach operacyjnych została zakwalifikowana do trzeciego zabiegu operacyjnego w roku 2009, na który nie wyraziła zgody. Mimo stałego i regularnego leczenia w Poradni Neurologicznej dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa lędźwiowego utrzymują się cały czas. Ruchomość w obrębie kręgosłupa lędźwiowego jest ograniczona we wszystkich kierunkach, najbardziej przy przodozgięciu. Napięcie mięśni przykręgosłupowych w odcinku lędźwiowym jest wzmożone.

Obecnie są utrwalone objawy ubytkowe w postaci korzeniowych zaburzeń czucia oraz zniesienie odruchów skokowego i podeszwowego z kończyny dolnej lewej świadczą o uszkodzeniu korzeni rdzeniowych z przestrzeni międzykręgowych L4-L5-S1. Potwierdza to wynik badania MR kręgosłupa lędźwiowego z dnia 11.05.2015r. wykazujący ucisk na struktury nerwowe na tej wysokości. Badana jest częściowo niezdolna do pracy na okres trzech lat.

Zastrzeżenia do opinii wniósł organ rentowy zarzucając biegłej, że do skarg badanej nie podeszła z ostrożnością i wyczulonym krytycyzmem, ponieważ z jej opinii nie wynika, aby próbowała obiektywizować prezentowany opis badania – brak informacji o obserwacji ruchów spontanicznych, zwykle mniej podatnych na presję sytuacji rozszczeniowej.

Brak jest u badanej istotnych deficytów neurologicznych oraz podczas badania w styczniu b.r. nie obserwowano ani ostrego ani ubytkowego zespołu korzeniowego, co przeczy utrwaleniu stanu klinicznego.

W opinii uzupełniającej biegła podtrzymała swą opinię wyrażając pogląd, że w porównaniu z badaniem z dnia 8 grudnia 2012r. nie stwierdziła żadnej poprawy w stanie zdrowia badanej.

Rozbieżności w badaniach – przeprowadzonym w styczniu b.r. a badaniem wykonanym przez nią w dniu 22 czerwca mogą wynikać z charakteru schorzenia w którym występują okresy poprawy i zaostrzeń. Zaostrzenia występują zwykle pod wpływem dłuższego stania, chodzenia, schylania, wysiłku, jak i zmianach pogody. W okresach zaostrzeń badana wymaga leczenia neurologicznego i jest regularnie leczona, gdyż dolegliwości utrzymują się stale, a okresy zaostrzeń są bardzo częste. Tłumaczy ten stan rzeczy wynik badania MR kręgosłupa lędźwiowego z dnia 11 maja 2015r. wykazujący ucisk na struktury nerwowe na wysokości segmentów L4-L5-S1. Badana zatrudniona jest w Zakładzie Pracy (...) w ochronie. Praca ta nie wymaga wysiłku fizycznego i może być wykonywana przez osobę częściowo niezdolną do pracy.

Zakład ponownie wniósł zastrzeżenia podnosząc, że sugerowane przez biegłą zaostżenia nie są nazbyt intensywne, skoro pracując regularnie od kilku lat nie wymagała stosowania zwolnień lekarskich. Tymczasem wykonywana przez opiniowaną obecnie praca wagowej czy portiera jest pracą porównywalną – co do obciążenia fizycznego i statodynamicznego – do prac jakie wykonywała przed rentą.

Organ rentowy zawniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego.

Sąd rozważył:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. 2015.748) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Stan zdrowia ubezpieczonej od ostatniego badania nie polepszył się co stwierdziła biegła w badaniu przedmiotowym potwierdzonym obiektywnym badaniem RM kręgosłupa z maja 2015r.

Sąd w całości podzielił opinię biegłej, bowiem jest ona rzetelna, wydana po przebadaniu ubezpieczonej i analizie dokumentacji medycznej oraz przekonująco uzasadniona. W opinii uzupełniającej biegła odpowiedziała na zarzuty organu rentowego pogłębiając uzasadnienie swojej opinii.

Zdaniem Sądu zagadnienie będące przedmiotem rozpatrywania zostało dostatecznie wyjaśnione i nie zachodziła potrzeba uzupełnienia materiału sprawy poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności, o co wniósł organ rentowy.

Chybiony jest argument organu rentowego, że ubezpieczona odzyskała zdolność do pracy, gdyż aktualnie pracuje w charakterze portiera, która to praca jest porównywalna do pracy wagowej, wykonywanej przez nią przed rentą.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że ubezpieczona jest zatrudniona w zakładzie pracy chronionej stwarzającym pracownikom zupełnie inne warunki niż pracodawcy na ogólnym rynku pracy.

Zatem twierdzenie, że praca portiera w zakładzie pracy chronionej jest porównywalna z pracą wagową na ogólnym rynku jest zupełnie nieuprawnione.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na treść art. 13 ust. 4 cyt. wyżej ustawy, zgodnie z którym zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy.

Wobec powyższego Sąd uznając odwołanie za uzasadnione zmienił na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

SSO Magdalena Wróbel